

JIM *ROSEMERGY*

*M*isticii au facturi

DE PLĂTIT

.....

Cum să găsim echilibrul
între viața spirituală
și cea materială

Traducere din limba engleză și note de

CARMEN *TERȚIU*

EDITURA DARCLÉE
București, 2016

*Fie ca această carte să vă ajute să trăiți experiența
prezenței lui Dumnezeu ca sursă a voastră.*

AUTORUL

INTRODUCERE

Munca etică a fost eficientă. A servit cu bine generațiile trecute, care au reușit să se descurce cu cât câștigau. *Muncește din greu și o vei scoate la capăt.* Efortul singur a ajutat multe familii să prospere, dar în prezent acest principiu nu mai este valabil. Oamenii care odată prosperau acum sunt fără adăpost. Din ce în ce mai mulți copii trăiesc sub nivelul sărăciei. Fabrici care altădată au susținut generații succesive acum își închid porțile. În cea mai mare parte a secolului XX, o singură persoană din casă mergea la serviciu și asigura necesarul pentru toate nevoile familiei. Acum lucrează atât soțul, cât și soția pentru a asigura un standard minim de trai. În anii electorali, politicieni cu funcție obișnuiau să poată susține economia, astfel încât să arate bine în ziua alegerilor, dar acum trăim vremuri în care se pare că politicienii nu mai sunt capabili să își facă numărul de magie.

Nu este momentul să ne intensificăm eforturile și să facem ceva mai bine ceea ce am făcut dintotdeauna. Vechile metode nu vor mai funcționa. Suntem chemați acum la un nou mod de viață. Omenirea a atins

numai suprafața traiului în prosperitate. A venit vremea să săpăm mai adânc, nu după metale prețioase, ci după comoara care se află în lăuntru nostru. Ideea nu este să găsim o rezervă inepuizabilă de pâine, ci să descoperim comoara: „Nu numai cu pâine va trăi omul“ (Matei 4, 4)¹. Aceasta este descoperirea pe care au făcut-o misticii lumii. Ei au aflat că hrana care ne alimentează sufletul ne va alimenta și corpul și va satisface și celelalte nevoi omenești. Hrana pământească hrănește numai trupul, însă fructul Spiritului animă și sufletul, și trupul.

Întrucât acești căutători ai Infinitului au fost atât de intens devotați lui Dumnezeu, există tendința de a se crede că ei au abandonat lumea. Adevărul este că ei nu și-au întors complet spatele lumii, deoarece și misticii au facturi de plătit; ei s-au întors către Dumnezeu.

Există multe motive pentru care să-i admirăm și să încercăm să-i imităm pe mistici. Poate că motivul cel mai convingător este acela că ei și-au găsit echilibrul. Căutând Împărăția, ei au aflat cum să pună lucrurile pământești în perspectivă. Punându-L pe Dumnezeu pe locul întâi, ei au așezat lumea pe locul cuvenit.

Misticii sunt în lume, dar nu din ea. Siguranța lor și simțul identității nu au rădăcini în pământ, deși ei mănâncă grăunțele și fructele din recoltă. Ei beau din fântâna de apă vie pe care Iisus i-a arătat-o Samaritencei

1. Versetul complet este: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.“ Pentru traducerea pasajelor biblice s-a folosit ediția *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997.

și, de asemenea, beau și apa de care tuturor oamenilor le este sete iar și iar.

E greu să-L cauți pe Dumnezeu. Fiecare mistic se retrage din lume pentru a dobândi înțelegere și a primi revelații și o viziune nouă. Cei mai mulți dintre noi nu se vor retrage complet din lume, dar vor avea aceeași dorință arzătoare de a-L cunoaște pe Creator și de a lăsa Spiritul lui Dumnezeu să-Și facă lucrarea sfântă în noi, prin noi și ca noi. Avem familii de întreținut și lucruri de făcut, pe care le prețuim și pe care le simțim ca fiind importante. Ne aflăm împreună în sfânta căutare a Infinitului și în faptul că avem facturi de plătit. Acesta este terenul comun pe care pășim cu toții. Spiritul și Pământul se împletesc unul cu celălalt. Haideți să nu considerăm căutarea sacrului și plata facturilor ca fiind lucruri mundane și de mică importanță. Haideți să-I dăm lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu și, de asemenea, să trăim responsabil, plătindu-ne facturile.

Simțim povara chestiunilor lumești, dar mai auzim și chemarea de a ne ridica mai sus. Haideți să reacționăm la ele nu trăind separați și izolându-ne de familia umană și de lume, ci văzând chestiunile lumești dintr-o perspectivă superioară. În acest fel, nu vom părăsi lumea, ci o vom așeza pe locul cuvenit.

Acesta este un mare angajament. Suntem pe cale să devenim călugării orașului. Asemenea mysticilor din vechime, ne vom dăruia lui Dumnezeu. Vom arăta și ne vom comporta în continuare ca bărbatul obișnuit sau ca femeia obișnuită, însă valorile noastre și felul în

care vom trăi vor furniza indicii că urmăm o chemare superioară.

Haideți să le spunem numai câtorva oameni ceea ce credem și, în schimb, să căutăm în liniște să ne urmăm relația cu Prezența. Cu sârguință și curaj, haideți să punem la încercare principiile spirituale care promet adevărata siguranță și bunăstare. Iar dacă unii ne vor întreba despre modul nostru de viață, n-o vor face din cauza a ceea am fi putut spune, ci pentru că vor fi observat cum ne comportăm.

Ne așteaptă o nouă viață, una plină de siguranță și bunăstare. Cuvântul nostru de ordine este *echilibru*. Suntem bogați în Spirit, iar nevoile ne sunt satisfăcute fără să facem din ele rațiunea existenței noastre. Dumnezeu se află în centrul vieților noastre și, din acest centru, se trasează un cerc perfect, care nu părăsește lumea. În interiorul acestui cerc, totul este sfânt și o viziune nouă se naște, care vede, chiar și pe timp de iarnă, că „holdele sunt albe pentru seceriș“ (Ioan 4, 35).

PARTEA I

Fundația

Tot ceea ce stă are o fundație. O viață plină de siguranță și bunăstare se trăiește în conformitate cu anumite adevăruri și principii. La fel ca în cazul pilonilor portanți ai unui templu mareț, aceste adevăruri și principii se așază primele. Puterea lor permite ca să fie construit și restul templului, iar prezența lor, ascunsă în cadrul templului construit, îi protejează pe aceia care sălășluiesc acolo.

Primele șapte capitole din cartea *Și misticii au facturi de plătit* constituie pilonii care stau la baza unei vieți pline de prosperitate. Multe dintre aceste principii vor părea cunoscute – sunt ca niște prieteni vechi: îi îmbrățișăm cu ușurință și le recunoaștem valoarea. Alte principii vor fi noi. În unele cazuri, vom observa imediat că acestea sunt necesare pentru viața nouă pe care o construim. Totuși, unele dintre aceste idei par să se afle în contradicție cu adevăruri pe care le-am prețuit și

respectat. Să nu minimalizăm importanța a ceea ce pare nou sau ciudat. De multe ori, idealurile trăite de mistici nu au fost împărtășite și de cei mai mulți dintre oameni. Fii perseverent, ridică pilonii portanți, iar templul care este menit să fie noua ta viață se va înălța și el.

Capitolul 1

Dar am și eu nevoi!

Când fiul nostru Ben era tânăr și se străduia să învețe importanța economisirii banilor, a rămas fără bani exact în același timp în care a găsit un joc video pe care credea că trebuie neapărat să-l aibă. Ben ne-a cerut mie și lui Nancy banii pentru a-și cumpăra jocul. I-am refuzat solicitarea, iar el a început să protesteze: „Dar am și eu nevoi. Am și eu nevoi!”

Iată strigătul specific aproape oricărei ființe umane: „Am și eu nevoi.” Cum e și firesc, ne concentrăm atenția ca să satisfacem aceste nevoi. Cu mult timp în urmă în istoria omenirii, supraviețuirea noastră se baza pe satisfacerea nevoii de asigurare a adăpostului, hranei și apei. Membri ai familiei noastre umane încă se mai zbat să asigure aceste nevoi de bază, însă unii au nevoi pe care le consideră aproape la fel de vitale. Nevoile pe care le percepem pot să nu ne determine supraviețuirea, însă pot să ne influențeze calitatea vieții și modul în care ne vedem pe noi înșine: ca fiind oameni de succes sau nu. Sunt multe în joc, prin urmare

petrecem multe ore încercând să facem rost de resursele necesare pentru supraviețuirea noastră fizică, pentru siguranță, stimă de sine și bucurie.

Credem că începem călătoria spre traiul prosper când răspundem la chemarea lumii de a ne lua un serviciu bun – cu asigurare de sănătate inclusă. Pentru aceasta, ni se spune, este nevoie de educație sau de o pregătire de specialitate; prin urmare, vine la rând școlarizarea. În sfârșit, suntem angajați și, ca atare, putem primi mijlocul de schimb actual al societății: banii. Cu suficienți bani, scopul este atins.

Ce poveste tragică! Are în ea mai multă ficțiune decât Adevăr. Mulți dintre noi sunt extenuați și dezamăgiți deoarece au încercat să aducă această ficțiune la viață. Când devenim personaje în această poveste, nu înaintăm: rămânem în urmă – lucru firesc atunci când punctul nostru de focalizare și direcția vieții noastre constau în încercarea de a obține ceea ce nu avem.

Nu nevoile constituie adevărata problemă

Nu nevoile constituie adevărata problemă. Atunci când ne concentrăm atenția pe ceea ce ne lipsește, trăim experiența anxietății și un sentiment de insuficiență. La început avem speranță, dar aceasta se risipește repede în fața unei alte înștiințări de la creditor, în fața unei facturi neprevăzute, a unui ordin de plată anulat sau a unui interviu eșuat pentru un loc de muncă. Concentrarea pe nevoie și încercarea de a o satisface sunt metode ale mileniilor trecute. Noul mileniu cere să ne lăsăm deoparte nevoile. O viață de calitate nu începe cu ceea

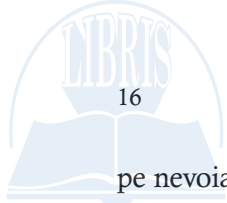
ce pare să ne lipsească, ci cu concentrarea atenției spre ceea ce *avem*.

Darul grandios

Iisus a fost conștient de darul grandios pe care l-a oferit cu iubire omenirii „pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăția“ (*Luca* 12, 32). Ceva ne este oferit și fie nu știm ce este și cum să-l recunoaștem, fie nu știm cum să-l primim. Textul din *Biblie* citat mai sus ne arată că Tatăl nostru înțelept a creat Universul și legile care îl guvernează într-un fel care sprijină bunăstarea și dezvoltarea noastră.

Și alte creaturi pământești trăiesc experiența bunăvoinței Tatălui. Cu ani în urmă, locuiam într-o zonă cu ierni extraordinar de friguroase. Nu era neobișnuit ca temperatura aerului să coboare cu zeci de grade sub zero. Lângă casa mea vedeam un ponei care trăia în aer liber, în bătaia stihilor. În fiecare toamnă începea să-și dezvolte blana groasă, de iarnă. Într-o zi friguroasă de noiembrie, stăteam lângă țarcul lui și l-am întrebat de unde își luase blana călduroasă de iarnă. Și-o cumpăraseră de la unul dintre magazinele locale? Îi fusese dăruită de cineva? O găsiseră la marginea drumului? Desigur că toate acestea erau întrebări absurde, însă răspunsul care mi-a apărut în minte exprima un Adevăr simplu: venea din interior.

Această creatură a lui Dumnezeu fusese înzestrată în mod natural și protejată de rafalele reci de vânt ale iernii. Tatăl binevoise să-i asigure veșmântul. Acesta nu apăruse printr-o strădanie monumentală, ci fusese produs în mod natural, fără efort. Poneiul nu se concentrase

pe nevoia lui. Nu se gândise cum să-și crească blana. El era numai un căluț, iar blana lui se îndesise pentru iarnă în același mod în care, în primăvară, urma să fie lepădată.

Iată o lecție importantă. Se aseamănă cu vorbele lui Iisus, care nu sunt numai Adevărul, ci referință sfântă:

„De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcămintă de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. [...] Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.“ (*Matei 6, 25–29, 33*).

Problema noastră este că trudim și ne zbatem în loc să căutăm Împărăția. Împărăția ne este oferită. Ea reprezintă mai mult decât împlinirea visurilor și satisfacerea nevoilor: este ceea ce dă sens vieții.

Promisiunea

Iisus a spus că Împărăția este ca un mărgăritar de mare preț: „Și aflând un mărgăritar de mult preț, s-a

„... și a vândut toate câte avea și l-a cumpărat“ (*Matei* 13, 46). Ce putea fi atât de prețios? Răspunsul este: *conștientizarea lui Dumnezeu*. Spiritul este sursa infinită, însă trăim experiența bogăției Spiritului atunci când ne trezim la Prezență. Se face o promisiune: dacă noi căutăm Împărăția lui Dumnezeu și ne deschidem unei conștiințe a Prezenței, nevoile noastre pământești sunt satisfăcute. Nu trebuie să le acordăm mare atenție.

Este vremea să acceptăm provocarea acestei promisiuni și să punem la încercare principiul căutării Împărăției. Este vremea să hotărâm dacă nevoile noastre pământești pot fi satisfăcute fără să ne gândim la ele. Promisiunea a fost îndeplinită pentru alții. Poate fi îndeplinită și pentru noi?

Îți amintești povestea lui Eddie Rickenbacker, pilot și as al aviației² în Primul Război Mondial? În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când se afla într-o misiune specială, el și echipajul său au fost doborâți de aviația inamică. Zile întregi au plutit în derivă pe mare, pe o plută, cu numai patru portocale mici care să le asigure hrana. Au citit cu rândul dintr-o *Biblie* mică, pe care o avea la el unul dintre piloți. În ziua a opta, au citit acest verset: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă“ (*Matei* 6, 33). În mai puțin de o oră, un pescăruș de mare a aterizat pe capul lui Rickenbacker. Acesta l-a prins și au avut astfel ce mânca. Mai târziu

2. În engleză, *flying ace* – pilot militar care a doborât mai multe avioane inamice în timpul unei lupte aeriene.

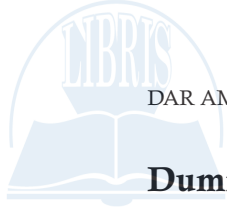

a venit o ploaie mică și au avut apă de băut. Ei au căutat Împărăția, și nevoile le-au fost satisfăcute. Credința s-a născut în ei și le-a permis piloților doborâți să mai reziste încă două săptămâni, până când au fost salvați.

Chiar și în cea mai groaznică situație, când perspectivele sunt sumbre, Dumnezeu rămâne Creatorul, Ajutorul și Sursa noastră. Desigur, Dumnezeul nostru este drept, înțelept și iubitor. Dacă este adevărat, atunci Universul și însăși natura noastră umană trebuie să fi fost concepute într-un mod care să ne asigure toate nevoile. Prezența noastră în Univers trebuie să fie pentru un scop mai mare decât acela de a ne naște, a ne satisface nevoile lumești și a muri – suntem aici ca parte a unui proiect mai mare.

Este corect să presupunem că nevoile materiale sunt satisfăcute nu pentru că le acordăm atenție, ci pentru că acordăm atenție țelului nostru și misiunii date de Dumnezeu. Orice altă explicație este inferioară întrucât acordă importanță exagerată aspectelor materiale ale vieții. Ele nu trebuie să constituie centrul vieții noastre. Lucrarea noastră este să-L recunoaștem pe Dumnezeu ca sursă și ne trezim la Prezență.

Biblia este plină de pilde în care Dumnezeu, Sursa, asigură nevoile oamenilor. Scriptura spune povestea lui Ilie, care, singur în pustie, a fost hrănit de corbi. Această întâmplare nu este cu mult diferită de povestea lui Eddie Rickenbacker și a echipajului său. În fiecare întâmplare, o creatură înaripată, o creație a lui Dumnezeu, ajută la satisfacerea nevoilor fizice.

Dumnezeu nu împlinește nevoi

Omenirea are multe nevoi. Milioane de oameni mor de foame în fiecare an. De ce nu-i ajută Dumnezeu pe acești oameni? Persoanele care nu înțeleg natura Spiritului și modul în care se manifestă puterea divină își întorc fața de la acest Dumnezeu aparent aspru și nepăsător. Această situație se întâlnește mai cu seamă în cazul în care o persoană are o nevoie care nu este împlinită și se întreabă „De ce nu face Dumnezeu ceva pentru mine? Am nevoie de o slujbă. Copiii mei au nevoie de haine și mănuși pentru iarnă“. Încă o dată, auzim strigătul inimii omenești: „Dar am și eu nevoi!“

Adevărul este că Dumnezeu nu împlinește nevoile. Dumnezeu este dragostea însăși. Dacă Dumnezeu ar putea împlini o nevoie, ea ar fi îndeplinită. Nicio ființă umană nu ar mai duce vreodată lipsă de lucrurile bune. Din perspectivă omenească, a-L pune pe Dumnezeu să aibă grijă de nevoile noastre este un plan bun. În momentul în care vei termina de citit și de lucrat cu această carte, vei afla un plan mai bun – unul conceput de Spirit –, care îți oferă bogății pe care nici măcar nu îți le poți imagina în acest moment.

Ușa deschisă

Începi să înțelegi? Avem nevoi. În această privință nu există nicio îndoială. Națiuni întregi au nevoi. Continentele au nevoi. Din perspectiva oamenilor, pare rezonabil ca un Creator plin de compasiune să poată asigura nevoile creației Lui. Adevărul este că nevoile noastre pot fi

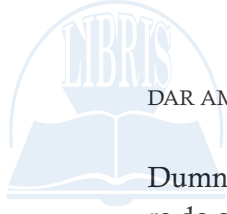

asigurate, însă nu în modul în care ne gândim noi. Dacă Dumnezeu ar putea împlini o nevoie, aceasta ar fi împlinită, dar nu așa funcționează Universul. Dumnezeu nu poate împlini nevoile; Sursa nu se poate exprima pe Sine printr-o nevoie.

Observă că în povestea cu Ilie și corbii, precum și în cea a lui Eddie Rickenbacker cu pescărușul, Dumnezeu nu a acționat printr-o conștiință a lipsurilor. Spiritul a acționat prin conștiința spirituală care a evoluat în vreme ce Ilie și Eddie Rickenbacker cu oamenii lui s-au îndepărtat de penurie mergând către Dumnezeu.

Spiritul are nevoie de o conștiință care să fie concentrată pe El mai degrabă decât pe problemă. De aceea nevoia nu este problema. Concentrarea pe ceea ce nu avem duce la neliniște și la sentimentul lipsei. Când ne îndreptăm atenția spre Spirit și permitem să ia naștere în noi conștientizarea Sursei, nevoile ne sunt îndeplinite fără să facem din ele centrul atenției noastre. Două idei puternice constituie fundamentul acestei cărți și al vieții noastre: în primul rând, Dumnezeu este sursa noastră, în al doilea rând, conștientizarea lui Dumnezeu este rezerva noastră.

Există vreun moment în care Dumnezeu nu ne este sursă? Există vreun moment în care conștientizarea Spiritului nu ne va asigura nevoile? Oamenii au prosperat și în vremuri mai dificile. Climatul economic sau nivelul de privațiune nu contează. Atunci când conștiința nu este influențată de creșterea și scăderea indicatorilor economici naționali, globali sau personali, dobândim prosperitate. Și numai conștientizarea lui

Dumnezeu permite acest stil de viață. Mai este de mirare de ce e socotită mărgăritarul de mare preț?

